REGLUGERÐ

fyrir Hitaveitu Reykjavíkur.

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir um allt veitusvæði hitaveitunnar, nema annað sé tekið fram hér á eftir.

2. gr.

Stjórn hitaveitu.

Hitaveita Reykjavíkur er eign Reykjavíkurborgar og skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki með eigin reikningshaldi.

Borgarstjórn Reykjavíkur fer með yfirstjórn veitunnar, en framkvæmdastjórn er í höndum stjórnar veitustofnana og hitaveitustjóra.

3. gr.

Einkaleyfi hitaveitu.

Hitaveita Reykjavíkur hefur einkaleyfi á dreifingu og sölu á heitu vatni og gufu innan veitusvæðisins sbr. 1. gr.

Borgarstjórn getur þó að fenginni umsögn stjórnar Veitustofnana heimilað einstaklingum og félögum að annast fjarhitun á tilteknum svæðum undir yfirstjórn Hitaveitu Reykjavíkur.

4. gr.

Utanhússlagnir.

Borgarstjórn getur gert þeim, sem húseign á, við götu eða veg, þar sem dreifiæð hitaveitu liggur, skylt að láta tengja hitakerfi hússins við hitaveituæðina.

Nú eru sérstakir erfiðleikar á tengingu húss, eða hús fullnægir ekki þeim skilyrðum, sem sett eru í skipulagssamþykktum, byggingarsamþykktum eða reglugerðum og getur þá hitaveitustjóri ákveðið að húsið skuli ekki tengt hitaveitunni.

5. gr.

Hitaveita Reykjavíkur lætur leggja allar utanhússlagnir, aðalæðar, dreifiæðar og heimæðar inn í hús sbr. þó 2. mgr. 3. greinar. Eigi er hitaveitunni skylt að leggja heimæðar meðan jörð er frosin. Heimilt er hitaveitunni að setja nánari ákvæði um lögn heimæða í ný byggðahverfi, í skilmála þá er fylgja lóðarúthlutun.

Húseigandi skal sjá fyrir inntaksstað fyrir hitaveitu við útvegg kjallara eða 1. hæðar ef hús er kjallaralaust, ásamt nauðsynlegu rými fyrir vatnsmæla eða hemla og annað tilheyrandi tengingu við veituna skv. reglugerð um hitalagnir, þar skal vera niðurfall í gólfi og skal sá staður ætíð vera aðgengilegur starfsmönnum hitaveitunnar.

Ef inntak hitaveitu og vatnsmælir eða hemill eru ekki í sama herbergi skal lögn þar á milli vera óhulin.

6. gr.

Hitaveitan hefur eignarrétt og viðhaldsskyldur á dreifiæðum sínum, svo og heimæðum inn fyrir vatnsmæli eða hemil.

7. gr.

Hitaveitunni er heimilt að nota aftur vatn, sem runnið hefur um hitakerfi húsa, svo og þéttivatn, ef um jarðgufuveitu er að ræða. Óski hitaveitan ekki eftir því að nota slíkt afrennslis- eða þéttivatn, getur hitaveitustjóri heimilað notkun þess til upphitunar í geymslum, bílskúrum, gróðurhúsum, sundlaugum eða öðrum þeim stöðum, sem ekki þurfa ákveðið hitastig, og skal frágangur slíkra lagna vera samkvæmt fyrirmælum í reglugerð um hitalagnir.

Hitaveitustjóri getur þó afturkallað slík leyfi ef hann telur hitaveituna þurfa á vatninu að halda.

8. gr.

Sú hitaorka, sem hitaveitan lætur í té er ætluð til upphitunar húsa og almennrar heimilisneyslu.

Óheimilt er með öllu að tengja annað en neysluvatnslögn við greiningu þá, sem til þess er ætluð.

Nú kemur fram ósk um að nota hitaorku til annarra þarfa en greinir í 1. mgr. og þarf þá til þess heimild hitaveitustjóra.

9. gr.

Réttur húseiganda til afnota af hitaveituvatni skuldbindur ekki hitaveituna til þess að tryggja að þrýstingur í dreifiæðum sé ávallt nægilegur.

Stöðvun á rekstri veitunnar, eða hluta hennar, vegna viðhalds og tenginga skal tilkynna fyrirfram ef unnt er, og koma skal á eðlilegum rekstri aftur svo fljótt sem unnt er.

10. gr.

Hitaveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni er leiða kann af rekstrartruflunum á veitunni vegna rafmagnsbilana, frosta eða annarra óviðráðanlegra atvika.

Sama gildir ef rennsli í hitaveituæð er stöðvað um stundarsakir vegna viðgerða eða annarra nauðsynlegra aðgerða veitunnar sjálfrar.

11. gr.

Húseigandi skal sækja um tengingu húss síns við veituna á sérstök eyðublöð, sem skrifstofa hennar lætur í té.

Áður en hafist er handa um lögn nýrra hitakerfa, eða breytingu á eldri kerfum, skal húseigandi með minnt 7 daga fyrirvara senda umsókn um það til hitaveitustjóra.

Umsókn skal rituð á eyðublað, sem skrifstofa hitaveitunnar lætur í té, og skal hún undirrituð af eiganda hússins eða fullgildum umboðsmanni hans ásamt pípulagningameistara þeim, sem verkið á að annast. Umsókn á að fylgja uppdráttur af eigninni í tvíriti. Engir aðrir en umboðsmenn hitaveitunnar mega hleypa vatni úr kerfi veitunnar á hitakerfi húsa í fyrsta sinn eftir tengingu.

Brot á þessu ákvæði varðar þann sektum sem verkið er unnið fyrir, þann er hleypir vatninu á og hinn löggilta pípulagningameistara er sá um tengingu hússins.

12. gr.

Uppdrættir.

Uppdráttur skal gerður af sérmenntuðum verkfræðingi, tæknifræðingi eða tækni, sem hlotið hefur sérstaka löggildingu borgarstjórnar, og ber hann ábyrgð á því að uppdráttur sé réttur og í samræmi við reglur þær sem hér eru settar, reglugerð um hitalagnir og staðla ÍST-60, um tækniteikningar, ÍST-64, um tæknitákn fyrir hitalagnir, ÍST-67 um vatnslagnir og aðrar reglur og lög er gilda um byggingamál. Gera skal ráð fyrir mest 60° meðalhitastigi

hitaveituvatns í hitunartækjum eða kerfum við hámarksálag, reiknað skv. staðli ÍST-66, um kólnunartölur bygginga, og afköstum miðstöðvarofna skv. ÍST-69.1 um prófanir miðstöðvarofna.

Samþykktur uppdráttur skal ávallt liggja fyrir áður en bygging húss er hafin.

13. gr.

Ef uppdrættir eru ekki til af gömlum hitalögnum, sem breyta á, getur hitaveitustjóri krafist þess, að þeir séu gerðir eftir því sem nauðsynlegt telst, og ber húseigandi allan kostnað af því.

14. gr.

Samþykkt uppdrátta.

Þegar hitaveitustjóri hefur samþykkt uppdrátt, skal hann árita tvö eintök hans. Eitt eintak skal varðveita í skjalasafni borgarinnar en hitt skal afhent umsækjanda. Pípulagningameistari sá er verkið á að vinna skal áður en það hefst, rita nafn sitt á eintak það, er varðveitt verður í skjalasafninu.

Blikksmíðameistarar skulu þó árita uppdrætti af lofthitunar- eða loftræstingarkerfum.

Áritaður uppdráttur skal jafnan vera á vinnustað. Með áritun tekur hitaveitustjóri enga ábyrgð á því, að unnt sé að framkvæma viðkomandi verk, eða kerfi sé rétt útreiknað.

15. gr.

Löggilding meistara.

Borgarráð veitir pípulagningameisturum löggildingu til starfa við hitalagnir á veitusvæði Hitaveitu Reykjavíkur í umboði borgarstjórnar.

Engir aðrir, en þeir, sem löggiltir eru, mega taka að sér lagnir eða breytingar á hitakerfum, sem tengjast eiga dreifikerfi hitaveitunnar. Nú brýtur pípulagningameistari í bága við fyrirmæli reglugerðar þessarar eða aðrar reglur, sem honum ber að hlíta í starfi sínu, eða brot er framið af starfsmönnum, sem hann ber ábyrgð á, og getur þá hitaveitustjóri veitt honum áminningu. Ennfremur getur borgarstjórn svipt hann löggildingu, ef um miklar sakir er að ræða eða ítrekað brot.

16. gr.

Pípulagningameistarar, löggiltir af borgarstjórn, hafa einir rétt til þess að annast hitalagnir, sbr. þó 2. mgr. 14. gr., og gildir það um nýlagnir jafnt sem viðbætur við eða breytingar á eldri lögnum. Þeir bera ábyrgð á, að allar lagnir séu í samræmi við reglugerð þessa, nánari fyrirmæli, er kunna að verða sett, og samþykkt uppdrætti. Ef skipt er um meistara, meðan á verki stendur skal það tilkynnt hitaveitustjóra skriflega, og lætur hann þá fram fara úttekt á þeim hluta verks, sem lokið er. Óheimilt er að halda áfram framkvæmdum, fyrr en annar meistari hefur tekið við verkinu.

17. gr.

Eftirlit.

Hitaveitustjóri eða eftirlitsmaður hans skal hafa eftirlit með því að nýlagnir, breytingar á eldri lögnum og tenging húskerfa við hitaveitu sé í samræmi við reglugerð þessa, samþykkta uppdrætti, reglugerð um hitalagnir og aðrar reglur og lög er gilda um byggingamál.

Pípulagningameistari skal annast prófun hitalagna og reynslukyndingu og vera viðstaddur þegar hitaveitu er hleypt á hitakerfi og skal þá ganga úr skugga um að kerfið hitni jafnt og eðlilega, með mælingum á frárennslishitastigi allra ofna og hitatækja og nauðsynlegum stillingum, einnig skal tryggja að stjórntæki starfi eðlilega.

Álíti eftirlitsmaður að verk sé eigi framkvæmt samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar, reglugerðar um hitalagnir, eða öðrum reglum er settar kunna að verða, getur hann stöðvað verkið þar til bætt hefur verið úr því sem áfátt kann að vera.

18. gr.

Eftirlitsmaður hitaveitustjóra skal jafnan hafa frjálsan aðgang að hitalögnum, bæði innan húss og utan. Húseiganda er skylt að láta honum í té allar upplýsingar er málið geta skipt um hitun hússins. Er húseiganda skylt að hlíta tafarlaust fyrirmælum hans um viðgerðir á bilunum og sérhverjar ráðstafanir til varnar misnotkun á heita vatninu.

19. gr.

Dælur á heimæðum.

Óheimilt er að tengja dælur, forhitara eða neysluvatnshitara við heimæðar, nema skriflegt leyfi hitaveitustjóra sé fyrir hendi, og skal þá frágangur tækjanna vera samkvæmt fyrirmælum hitaveitustjóra.

20. gr.

Öryggislokar o.þ.h.

Á öllum hitakerfum tengdum hitaveitu skulu vera þrýstimælir og öryggisloki, staðsett samkvæmt fyrirmælum hitaveitustjóra. Ekki þarf þó öryggisloka ef hitakerfið hefur síopna útrás um yfirfall (slaufu) og rennsli er stýrt á innrennsli eingöngu.

Á hitakerfum, tengdum einföldu dreifikerfi hitaveitu, skal afrennsli leitt upp fyrir efstu ofna kerfisins í sérstakri afrennslispípu (slaufu) og sé á efsta hluta hennar þensluker, hæfilega stórt að dómi hitaveitustjóra, skal það tengt frá rennsliskerfi hússins með yfirfallspípu úr zinkhúðuðu efni eða öðru jafngóðu, sem myndi vatnslás við kerfið, frá þenslukerjum skal vera loftpípa lögð út úr húsi.

Heimilt er einnig að nota sjálfvirka loka á afrennsli, sem halda hæfilegum þrýstingi á hitakerfi skv. nánari fyrirmælum hitaveitustjóra.

21. gr.

Þar sem hús eru hituð með hitaveituvatni, ber húseiganda að setja á inntakspípu sjálfvirkan loka. Lokanum skal ávallt stjórnað af hitastilli í útrennslispípu, en auk þess af herbergishitastilli. Ef húseigandi óskar má hann setja vandaðri stýribúnað á hitakerfi hússins og skal þá fara eftir ákvæðum reglugerðar um hitalagnir.

22. gr.

Sala hitaorku.

Hitaveitustjóri ákveður stærð og gerð mæla sem nota skal og lætur setja þá á inntakspípu húsa sem tengd eru kerfi veitunnar. Mælar þessir eru í eigu og umsjá veitunnar og ber húseiganda að tilkynna tafarlaust, ef vart verður bilana á þeim.

Nú verður mælir fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum og er þá heimilt að skylda notanda til að greiða kostnað við viðgerð eða endurnýjun, sama gildir ef mælir eyðileggst af völdum frosta. Ef maður rýfur innsigli mælis varðar það refsingu skv. almennum hegningarlögum. Notandi mælis er sá, sem skráður er fyrir vatnsnotkun þess hitakerfis, sem mælirinn er fyrir, skal hann bera ábyrgð á honum svo og vatnsnotkun hitakerfisins þar til hann lætur af notkun hans og hefur sagt notkun upp eða tilkynnt flutning.

Uppsögn eða flutning skal tilkynna innheimtuskrifstofu með hálfs mánaðar fyrirvara.

Ef notandi óskar að mælir sé prófaður skal hann senda skriflega beiðni til hitaveitunnar. Ef þá kemur í ljós við athugun mælis að mesta skekkja sé + 5% eða minni, er heimilt að gera

notendum að greiða kostnað við prófunina. Sé skekkjan meiri skal hitaveitan bera kostnað við prófunina og leiðrétta reikning notanda í samræmi við niðurstöður hennar, þó ekki fyrir lengri tímabil en 2 mánuði, nema notandi geti sannað að um lengri tímabil hafi verið að ræða.

Öll þau sömu ákvæði og hér eru talin, um mæla, skulu gilda jafnt um hemla ef selt er samkvæmt hemiltaxta.

23. gr.

Borgarstjórn setur Hitaveitu Reykjavíkur gjaldskrá skv. 29. gr. laga nr. 58, 29. apríl 1967 (Orkulög).

24. gr.

Nú er tengingu heimæðar lokið og er þá stofngjald gjaldkræft. Notkunargjöld verða krafin mánaðarlega skv. nánari ákvæðum gjaldskrár, en heimilt er að láta lengri tíma líða milli gjalddaga. Við verðbreytingar á orku og fastagjöldum skal reikningsfæra notkun í beinu hlutfalli við gildistíma hverrar gjaldskrár á því tímabili, sem reikningurinn tekur til.

Hitaveitan má byggja orkureikninga á áætlun um orkunotkun notenda og innheimta reglulega skv. slíkri áætlun. Reikningar sem byggjast á staðreyndri orkunotkun nefnast „álestrarreikningar", en reikningar, sem byggjast á áætlaðri orkunotkun nefnast „áætlunarreikningar".

Raunverulega orkunotkun skal staðreyna á u.þ.b. 12 mánaða fresti. Þegar orkunotkun hefur verið staðreynd skal hún reikningsfærð og gerð upp fyrir tímabilið milli álestra og koma þá áætlunarreikningar til frádráttar. Þar til vatnsmælir hefur verið settur upp, og ef vatnsmælir bilar áætlar hitaveitan vatnsnotkun með hliðsjón af hitaþörf hússins.

Notandi getur jafnan gegn greiðslu aukagjalds krafist aukaálestrar og uppgjörs miðað við staðreynda notkun. Ennfremur getur hann óskað eftir breytingu á áætlun um orkunotkun vegna nýrra forsendna.

Reikninga skal senda orkukaupanda á notkunarstað eða annan stað sem hann tiltekur.

Hitaveitan ákveður gjalddaga reikninga. Útgáfudag reiknings, gjalddaga og greiðslustað skal tilgreina á reikningi.

Verði greiðslufall á reikningi, hvort sem um er að ræða áætlunarreikning eða álestrarreikning, má Hitaveitan áskilja sér og innheimta dráttarvexti frá og með gjalddaga reiknings til greiðsludags.

Hitaveitan hefur rétt til að loka aðrennsli heita vatnsins að húsi eða íbúð viðskiptamanns, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld skv. áætlunar- eða álestrarreikningi, eða vanrækir skyldur sínar skv. reglugerð þessari. Heimilt er að loka vatnsrennsli að húsi, sem hitaveitugjöld eru vangreidd af.

Til slíkra aðgerða má þó fyrst grípa eftir gjalddaga og að undangenginni skriflegri aðvörun, sem sendist viðskiptamanni með þriggja daga fyrirvara. Hitaveitan ber ekki ábyrgð á hugsanlegum afleiðingum slíkrar lokunar.

Sá sem vanskilum veldur, greiðir allan kostnað af lokun og opnun á ný skv. gjaldskrá hverju sinni.

25. gr.

Verði uppvíst að heitt vatn hafi verið notað á annan hátt en um er samið, raskað hafi verið mælitækjum eða breytt tengingu þannig, að ekki komi fram öll notkun, skal hitaveitan áætla það vatnsmagn, sem notað hefur verið óleyfilega og skal notandi greiða fyrir það verð eftir gjaldskrá þann tíma sem liðinn er frá síðustu skoðun (álestri). Ef ekki liggja fyrir sérstakar upplýsingar um líklega notkun má miða við hámarksrennsli það er runnið getur til kerfisins um hemil þegar að er komið.

Við endurtekið brot skal rjúfa samband við veituna og gera ráðstafanir til þess að koma fram ábyrgð á hendur þeim, sem brotlegur hefur gerst.

26. gr.
Refsiákvæði.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum allt að 100.000,00 krónum, miðað við byggingarvísitölu 120 með grunn í júní 1987 nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Nú vanrækir maður að vinna verk, sem hitaveitustjóri hefur fyrirskipað samkvæmt reglugerð þessari, eða verk er ekki unnið að viðunandi hátt, og er hitaveitustjóra þá heimilt að láta vinna það, sem þörf krefur, á kostnað aðila.

Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr sjóði hitaveitunnar en innheimta síðan hjá aðila með lögtaki, ef þörf krefur.

Reglugerð þessi sem samþykkt er af borgarstjórn Reykjavíkur er hér með staðfest skv. lögum um Hitaveitu Reykjavíkur nr. 38, 12. febrúar 1940 og orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til að öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi felldur 1. kafli reglugerðar um hitalagnir o.fl. í Reykjavík, nr. 122, 1. mars 1979, með síðari breytingum.

Iðnaðarráðuneytið, 10. ágúst 1989.

Jón Sigurðsson.

Páll Flygenring.

Nr. 407 24. ágúst 1989

REGLUGERÐ

um vörugjald.

I. KAFLI
Almenn ákvæði.
Upphafsákvæði.
1. gr.

Greiða skal í ríkissjóð vörugjald af innfluttum vörum og vörum sem framleiddar eru eða fá einhverja vinnslumeðferð innan lands eins og nánar er kveðið á um í reglugerð þessari.

Í reglugerð þessari er orðið vörugjald notað jafnt um vörugjald samkvæmt A-lið 3. gr. laga nr. 97/1987, með áorðnum breytingum, og sérstakt vörugjald samkvæmt B-lið 3. gr. sömu laga, nema annað sé sérstaklega tekið fram.

Gjaldskyldar vörur og framleiðsla.
2. gr.

Gjaldskylda skv. 1. gr. nær til allra vara, nýrra sem notaðra, sem fluttar eru til landsins eða eru framleiddar, unnið er að eða er pakkað hér á landi og flokkast undir þau tollskrárnúmer sem tilgreind eru í 3. gr. laga nr. 97/1987, um vörugjald, með áorðnum breytingum, og talin eru upp í viðaukum I og II við reglugerð þessa.

Vörur sem seldar eru úr landi eru ekki gjaldskyldar. Þá eru vörur sem um ræðir í 5. gr. tollalaga nr. 55/1987, ekki gjaldskyldar við tollafgreiðslu, enda sé gætt þeirra skilyrða sem að öðru leyti gilda um tollfrelsi þessara vara.

Við flokkun til gjaldskyldu samkvæmt reglugerð þessari skal fylgt flokkunarreglum tollalaga nr. 55/1987, með áorðnum breytingum, samkvæmt lögum nr. 96/1987 og auglýsingum nr. 12/1988 og 96/1988. Ákvæði tollalaga gilda jafnframt um úrskurðarvald í ágreiningsmálum um tollflokkun vara.